

Provodovské noviny

rok 2021

XXVII. vydání

zdarma

Pour Féliciter 2022

Přejeme klidné prožití svátků vánočních,
hodně zdraví, štěstí a lásku
všem lidem dobré vůle

obec Provodov

Obsah

Slovo starosty	1
Hospodaření obce 2021	2
Matrika obce 2021	3
Plečnickova lavička na Malenisku	4, 5
FC RAK Provodov	6, 7
SDH Provodov	8, 9
UNART Provodov	10, 11
Dechová hudba Provodovjané	12, 13, 14, 15
Provodovská škola	16, 17, 18
PROvodovské LIdivové DIvadlo	19
Knihovna obce Provodov	20, 21
Provodovská farnost	22, 23
Leluja	24, 25
Myslivecký spolek Provodov	26
Český svaz včelařů Provodov	27
Horem Dolem	28, 29

Blíží se čas předvánoční, čas konce roku, čas bilancování. Letošní rok, díky jarním restrikcím, utekl na první pohled rychle. Ten druhý pohled Vám, občanům a čtenářům, dají v těchto provodovských novinách příspěvky všech organizací v obci a i těch, co se o kulturu a dění v obci starají.

Nedá mi to, abych nezačal poněkud smutně. V jarních měsících nás opustila paní účetní Bc. Dana Javorová. Byla to právě ona, kterou jste denně potkávali usměvavou za pracovním stolem na obecním úřadě. Když bylo potřeba, vždy přiložila pomocnou ruku, ať už při vítání občánků, setkání seniorů, vánočním jarmarku, či při provodovském běhu, letním kinu a dalších. Nemám pochyb, že ji práce na Provodově naplňovala a přinášela jí ohromnou radost. Tím, jak byla aktivní, potkávali jste ji na téměř všech akcích, včetně těch pořádaných školou. Zde, dle její přátelské povahy, našla spoustu nových přátel. Tímto bych jí chtěl naposledy poděkovat za vše, co pro obec Provodov za 9 let udělala dobrého.

Výsledkem více než 3 leté práce obecního úřadu byla úvodní prezentace spol. VH atelier, která na konci srpna představila přítomným občanům postup prací v rámci územního řízení na novou splaškovou kanalizaci a rekonstrukci ČOV. Právě varianta nové (oddílné) kanalizace byla zvolena na základě zpracované studie proveditelnosti a jednání s dotačními orgány v Praze. Oddílná varianta je ideální v tom, že splaškové vody přivede na ČOV a dešťové vody do potoka. Právě nadměrné množství dešťových vod v ČOV i při sebestmším dešti způsobuje škody v biologické části a čistička se tak stává nefunkční. Obnovení čistícího procesu je pak zdouhavé. Varianta „prosté“ rekonstrukce stávající kanalizace by byla realizovatelná jen

Slovo starosty

za plného financování pouze z prostředků (rozpočtu) obce Provodov. Aby mohla obec Provodov přistoupit k rekonstrukci silničního průtahu a obnovy návsi obce, vybudování chodníků, zastávek atd. je potřeba nejdříve zrekonstruovat příp. vybudovat všechny inženýrské sítě pod touto komunikací. Zaměstnanci výše uvedené projekční kanceláře ve třech termínech obešli všechny majitele domů v obci aby zjistili, kudy z jejich nemovitostí vede kanalizační potrubí a kde mají zaústěny dešťové vody. Zhruba na přelomu srpna a září 2022 by měl být celý projekt hotov včetně vydaného územního rozhodnutí. Tomu by mělo předcházet projednání s občany ohledně navrhovaného řešení. Tímto bych chtěl říci, že řešení, které bylo domluveno či navrženo při osobní návštěvě nemusí být konečné, protože se na mne obracelo několik občanů ohledně konkrétního řešení u jejich rodinného domku. Definitivní řešení by mělo být právě takové, které bude oboustranně přijatelné. A to jak z pohledu vynaložených nákladů, tak samotného technického řešení. Na tyto práce by mělo navazovat stavební řízení vč. stavebního povolení. Posledním krokem před samotnou realizací by měla být žádost o dotaci a výběrové řízení na dodání stavby jako celku. Pokud tedy vše dobře a hladce půjde, tak na podzim 2024 se v rámci této akce tzv. kopne do země. Časový plán tedy máme docela svižný. Projekt je ve fázi zpracování.

Když jsem v minulém odstavci mluvil o vybudování či obnově podzemních inženýrských sítí, je potřeba zmínit i to, že se aktuálně připravuje výsání veřejné urbanistické soutěže na návrh vzhledu návsi obce vč. navazujících komunikací. Použité prvky v určeném území od hospody po odbočku na Brodnisko budou následně opakovány na zbývající části okolí hlavní komunikace (ve směru na Malenisko, na Nivu či k bytovkám). Tuto urbanistickou soutěž považuji z pohledu občana za mnohem důležitější, než kanalizaci či obnovu ČOV. Denně se s jejími výsledky budete potkávat, budete ji mít na očích. Nepopírám, že kanalizace není důležitá, jen prostě není tak moc viditelná. Očekávám, že se podaří povznést a vzkřísit skrytou krásu návsi a celé obce Provodov do takové podoby, jak ji před staletími plánovali naši předci, když se rozhodli umístit rodinné domy dále od sebe. S výsledky této soutěže budeme občany seznamovat na přelomu jara 2022.

Z dalších větších investic letošního roku bych rád zmínil obnovu pasekářských komunikací, kde se podařilo najít vlastnickou shodu na pozemcích právě pod těmito komunikacemi. Věřím, že nový povrch ocení nejen zde bydlící občané, jejich návštěvy i kolemjdoucí. Obec byla taktéž úspěšná se získkem dotace na dehydrátor kalu. Tento nově pořízený

stroj sníží množství zbytkové vody v kalech z ČOV. Nebudou se tak muset z ČOV vozit mazlavé kaly v cisternách, ale lehčí odvodněná sušina na kontejnerech. Realizace případně na začátek příštího roku. Nabízí se otázka, proč se tento stroj nekoupí s rekonstruovanou ČOV? Odpověď je nasnadě. Budování kanalizace a obnova ČOV bude realizována s cca 60-70% dotací. Na dehydrátor kalu jsme získali dotaci 90%. Dále se pro občany obce nakoupilo s podporou dotačních fondů celkem 96 kompostérů. Věřím, že se tak sníží množství biologického odpadu dováženého na sběrný dvůr a najde se tak jeho další využití na soukromých zahradách.

Započaly také práce na novém územním plánu obce. Ten původní je z let 2008 -2009 a bylo potřeba jej aktualizovat na nynější požadavky orgánů státní moci a samozřejmě vlastníků pozemků. Předpoklad je, že práce potrvají další 3 roky.

Pro nadcházející rok se zastupitelé rozhodli plánovaně investice směřovat do rekonstrukce zázemí v kulturním domě, kdy loni se dotací získat nepodařilo. Po letošním zisku dotace se v příštím roce obnoví i podkroví hasičské zbrojnice. Zažádáno bylo také o dotaci na obnovu účelové komunikace okolo Klenčova a po letech se naváže na obnovu komunikace ke kostelu na Malenisko. Snad se obci zadaří získat dotaci na úsek od hřbitova po faru a poutní místo, kde mnozí hledají odpočinek, útěchu či vyslyšení, tak více zpřístupníme.

Vyčet v letošním roce realizovaných akcí se zdá být, oproti letům minulým, nízký. Zastupitelstvo obce se chová a jedná zodpovědně a část financí odkládá stranou tak, aby při následné realizaci kanalizace, ČOV či chodníků nebylo nutné čerpat ve velké míře bankovních úvěrů a zbytečně tak zadlužovat obec. Věřím, že toto je cesta správným směrem. Mrzí mne však, že letos na Provodově nebylo možné více žít společensky a kulturně, častěji se potkávat u divadla, koncertů či každoročního posezení seniorů. Doufám v lepší zítřky, v překonání pandemie nemoci Covid 19, která zasáhla prakticky celý svět.

Do nadcházejícího roku, plného dvojek, Vám přeji, abyste pro své milé, sourozence, rodiče či kamarády byli vždy na prvním místě, tedy jedničkami.

Váš starosta obce Provodov,
 Ing. Marek Prachař

Hospodaření obce 2021

Název	příjem	výdej	rozdíl (zisk, ztráta)
Komunální odpad	545.976,-	685.427,-	- 139.451,- Kč (obec dotuje)
Stočné	362.400,-	315.841,-	+ 46.559,- Kč (zisk jde do fondu oprav)
Vodné	332.995,-	189.332,-	+ 143.663,- Kč (příjmy a výdaje za vodné jsou bez příjmů za pronájem prostor vč. nákladů na el. energii)
Směsný komunální odpad:			
Největší výdaje jsou na svoz popelnic směsného komunálního odpadu a to 555.694,- Kč. Dále za likvidaci (svoz a dotřídění) plastů a skla jsme zaplatili 54.817,- Kč. Nebezpečný odpad byl zlikvidován TS Zlínsko za 41.301,- Kč. Náklady na nákup samolepek na popelnice v hodnotě 822,80 Kč. Od občanů jsme na poplatcích vybrali částku 440.455,- Kč. Za třídění odpadu (plasty a sklo) jsme od firmy EKO-KOM utržili 105.521,- Kč do příjmu rozpočtu.			
Stočné:			
Mezi největší výdaje patří el. energie 175.359,- Kč, nákup služeb (např. rozborů vzorků) 5.736,- Kč, opravy čerpadel, zpětných klapek a motorů za 74.752,86 Kč. Na straně příjmů jsou to jen platby od občanů.			
Vodné:			
Poplatek daně za odběr podzemních vod činil 40.236,- Kč. Dalšími výdaji jsou el. energie 89.040,- Kč, nákup služeb (např. rozborů vzorků, vodoměry) 39.739,- Kč. Ostatní náklady (mzdy, drobný materiál) činily 20.617,- Kč. Na budově vodárny je umístěno zařízení fy Vodafone Czech Republic. a.s., Unart Provodov a Avonet, obec přijala do rozpočtu za rok 2020 částku 46.227,- za nájem.			

Hřbitov:

Poplatky za hrobové místo činily v roce 2021 – 8.734,- Kč. Náklady na provoz hřbitova v roce 2021 (vývoz popelnic) jsou zahrnuty ve výdajích za SKO. Oprava vodovodu 32.741,- Kč.

ZŠ a MŠ Provodov:

Neinvestiční příspěvek na provoz 300.000,- Kč, příspěvek na žáka 1.třídy 6.000,- Kč (6 prvňáčků z Provodova). Za sběr železa a papíru ve sběrném dvoře činil výtěžek 75.000,- Kč, peníze byly použity na nákup stavebnic, židlí a stolů do tříd, rolety, el. knih do MŠ a koberce do MŠ. Mezi největší provozní výdaje patří el. energie 102.020,- Kč a spotřeba plynu 90.079,- Kč, které obec platí ze svého rozpočtu. Provozní náklady na MŠ činily 18.044,- Kč, z toho např. el. energie 15.366,- Kč.

Kulturní dům:

Náklady: plyn – 45.944,- Kč, el.energie – 83.900,- Kč, služby, materiál a opravy 20.926,75 Kč.

Zimní údržba:

Náklady na zimní údržbu (zima 2019/2020) místních komunikací byl v částce 66.913,- Kč.

Pozemky:

V roce 2020 obec Provodov koupila pozemky v celkové hodnotě 66.298,- Kč.

Příspěvky místním organizacím a sdružením:

DH Provodovjané, z.s.	15.000,- Kč
FC Rak Provodov, z.s.	49.000,- Kč
Myslivecký spolek Rýsov Provodov, z.s.	10.000,- Kč
Leluja, z.s.	35.000,- Kč
ProLiDi	5.000,- Kč
SH ČMS – SDH Provodov	49.000,- Kč
ČS včelařů, z.s., ZO Provodov	10.000,- Kč

Předcházení vzniku odpadů na území vybraných obcí Zlínského kraje

90x900 l a 6x600 l kompostér	333.341,- Kč
Dotace OPŽP	283.341,- Kč
Vlastní zdroje	50.000,- Kč

Havarijní opravy na místních komunikacích:

Oprava MK Lhoty	1.110.355,- Kč
Oprava MK Paseky	278.293,- Kč
Oprava MK Rakovec	70.223,- Kč
Oprava výtoku vody u MŠ	94.208,- Kč
Odtokový žlab MK u koupaliště	60.642,- Kč

Pozn.: MK Lhoty – 10 + 10 cm makadam, 2 x nátěr živичný, 8 svodnic. Celková výměra komunikace 1.590 m². MK Paseky – 10-20 cm asfaltový recyklát, 3 ks svodnice. Celková výměra komunikace 978 m². MK Rakovec – 2 x nátěr živичný. Celková výměra komunikace 490 m².

Různé další výdaje:

Podpora obcí zasažených tornádem a krupobitím 24.6.2021	50.000,- Kč
Dar obci Podhradí na akci „Záchrana hradu Starý Světlav“	20.000,- Kč
Opravy v ZŠ (kryty radiátorů, rošt na střeše, oprava oplechování)	18.850,- Kč

Zpracovali: **Petra Martincová, Ing. Marek Prachař**

Matrika obce 2021

NAROZENÍ

Antonín Málek
Simona Prachařová
Albert Cvan
Adéla Pšeniceová
Viktor Vítek
Dominik Zásměta
Jakub Mikel
Matěj Valerián
Eduard Chudárek
Zoe Havlíček

ÚMRTÍ

Antonín Juřík
Jindřiška Prachařová
Ludmila Zábajníková
Jana Mikulášková
Ilona Žmolíková
Jaroslav Matulík
Anna Malotová
Ludmila Zichová
Josef Slovák
Jarmila Cekotová

PŘÍSTĚHOVANÍ

Eva Dvořáková (2020)
Dagmar Bačíková
Jakub Zapletal
Ivo Valerián
Markéta Valeriánová
Ellen Valeriánová
Daniel Málek
Jan Gavenda
Radim Čeman
Anna Zechnerová
Alena Gaždová
Michal Gažda
Anežka Gaždová
Barbora Gavendová
Erik Procházka
Michaela Šerá
Lukáš Gavenda
Jaroslav Doležel
Matyas Kašík
Lenka Havlíček
Petra Vítková
David Mikulášek

ODSTĚHOVANÍ

Václav Cvan
Marie Hrabínová
Markéta Vítková
David Pekař
Jaroslav Vojkovský
Alena Vojkovská
Zdeněk Zuzaník
Jana Miklová
Jaroslav Braunstein
Iveta Čechmáňková
Ondřej Marušík
Jan Šimek
Alena Mlčoušková
Marcus Maximus Galda
Petra Princová

Kvůli Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (označované též jako GDPR) nemohly být zveřejněny adresy občanů.

K 1. 12. 2021 má obec Provodov 786 obyvatel.

Plečnikova lavička na Malenisku

autor fotografie: Jiří Balát

Sedící zleva: hejtman Zlínského kraje Ing. Radim Holíš, JE velvyslankyně Slovinské republiky Tanja Strniša, Mag. phil. Lydie Thienen-Adlerflycht, starosta Provodova Ing. Marek Prachař. Stojící zleva: Dr. Franz Thienen-Adlerflycht, Páter Pavel Martinka, PhDr. Marie Zvoničková, Mgr. Jan Slovák

Dne 22. října 2021 byla na Malenisku poblíž lípy slovinsko-českého přátelství odhalena replika Plečnikovy lavičky.

Podobné lavičky je možné vidět v Praze v oboře Letohrádku Hvězda nebo také v Lublani. Naše lavička představuje zatím poslední fázi projektu „Po stopách architekta Jože Plečnika“, kterého se zúčastnili obyvatelé z Provodova. V rámci putování po stopách Jože Plečnika (1872-1957) jsme v předcovidových letech navštívili jeho stavby a další realizace v Praze, Vídni i Lublani.

Slavnostního odhalení lavičky se zúčastnila velvyslankyně Slovinské republiky JE paní Tanja Strniša, hejtman Zlínského kraje Ing. Radim Holíš, starosta Provodova Ing. Marek Prachař, majitelé pozemku Dr. Franz a Mag. phil. Lydie Thienen-Adlerflycht, iniciátor lip slovinsko-českého přátelství MVDr. Jan Jelšík, učitelky a děti ze Základní a mateřské školy

Provodov, občané Provodova, členové Foto Klubu Anton Ažbe ze slovinského města Škofja Luka a další hosté. Slavnostní a důstojný rámec odhalení tvořily nejen vlajky Slovinské a České republiky, ale i hymny obou států zazpívané provodovským ženským sborem pod vedením sbormistryně paní Alžběty Zatloukalové. Plečnikovu lavičku požehnal P. Mgr. Pavel Martinka.

To, že replika Plečnikovy lavičky na Malenisku stojí a že každý se z ní může kochat výhledem do kopců, byl tvůrčí proces o několik fázích. Z následujícího výčtu je zřejmé, že se jedná o naše společné dílo.

Díky Mgr. Janu Slovákovi jsme získali originální plány z Lublaně od velkého znalce Plečnikova díla bývalého slovinského velvyslance v ČR pana Damjana Prelověska. Plány upravil

architekt Radek Talaš, a stolař Milan Brychta z Míškovic podle nich vytvořil formy na odlité masivních betonových bloků a dřevěnou sedací a opěrnou část. Milan Brychta také řídil instalaci lavičky na místo vedle lípy. Celý tento proces byl odborně konzultován se sochařem Lubošem Jarcovjákem ze Šarov. Vlastní instalace začala zaměřením a vykopáním jam na betonové patky (Ing. Jan Talaš), vybetonováním patek (Zdeněk Urubčík a Ladislav Marušák), smontováním jednotlivých částí a osazením lavičky (Ing. Jan Talaš, Ondřej Plášek, Petr Holíš, Petr Minařík), navezením hlíny (Martin Otruba), terénními úpravami (bratři Tomáš a Petr Minaříkovi, Bc. Jan Slovák, Ing. Jan Talaš), zatravněním (Mgr. Jan Slovák). Materiál, stroje a nářadí poskytli Zdeněk Urubčík, Ladislav Marušák a Radomír Talaš.

Další sponzoři přispěli k vlastnímu slavnostnímu setkání. David Navrátil vytiskl pozvánky, Ladislav Marušák dodal slivovici k obdarování hostů, Eva Marušáková a Bohumila Ševčáková upekly vdolečky, Marcela Pavlačková poskytla krabici zákusků, ženský sbor ve složení Mgr. Jana Černá, Mgr. Jana Šimková, Mgr. Irena Košárková, Eva Marušáková, Bohumila Chmelařová, Lucie Nevařilová a Eva Londýn věnoval čas a energii nácvičku a provedení české a slovinské hymny, Marek Soporský zajistil odbornou arboristickou péči o lípu slovinsko-českého přátelství, Dáša Žižková se svým týmem připravila občerstvení.

Velkorysý dar Ing. Ladislava Košárka umožnil pozvat jak už zmíněného pana Damjana Prelověska, tak i velvyslance Slovinské republiky, který u nás před 3 lety sadił lípu slovinsko-českého přátelství, pana Leona Marce.

I když se ani jeden nemohl dostavit, byli oba potěšeni našim zájmem. Pan Leon Marc napsal:

Moc vám děkuji za milé pozvání do Provodova! Velmi rád vzpomínám na svou návštěvu u vás, včetně obrazu Marie kojící Ježíše. Blahopřeji k postavení Plečnikovy lavičky! Rád by k vám přijel a sednul si s vámi na lavičku. Kvůli pracovním povinnostem to bohužel není možné. Přijměte moji omluvu s porozuměním. Přeji vám všem krásnou a úspěšnou akci a srdečně vás zdravím s milými vzpomínkami na Provodov.

Váš Leon Marc

Finanční dary Ing. Ladislava Košárka, Petra Štěpánika a Matěje Košárka byly použity na uhrazení nákladů spojených s výrobou lavičky.

Zvlášť bych chtěla poděkovat ideovému otci celé akce Janu Slovákovi za jeho skvělý nápad, sdílení všech organizačních starostí a za to, že Maleniska jsou živá a atraktivní i díky jeho prezentacím v rozhlase i v televizi.

Závěrečné poděkování patří mužům, bez kterého by na Provodově lavička možná byla, ale zůstala by v útulní – Janu Talašovi. Díky jeho mimořádné schopnosti motivovat ostatní ke spolupráci, elánu a pracovitosti stojí lavička na svém místě. A já věřím, že nám všem přinese hodně radosti.

Marie Zvoničková

autor fotografie: Marie Zvoničková

Zleva: Mgr. Jan Slovák, Ondřej Plášek, Milan Brychta, Petr Minařík, Petr Holíš, Ing. Jan Talaš

FC RAK Provodov

Vážení spoluobčané, opět nám to uteklo jako voda v řece a jsme na konci v pořadí již druhého poněkud podivného roku. Lidská společnost se všemi svými vědomostmi a vymoženostmi nedokáže vyzrát nad nemocí, kterou známe pod zkratkou COVID-19. Po celém světě, tu více, tam méně umírají lidé, kteří podlehnou této nevyzpytatelné chorobě. Vesměs jsou to starší a jinak vážně nemocní, ale není žádnou výjimkou, že zubatá šáhne i po mladších, relativně zdravých lidech. O to více se těšíme na nadcházející svátky, kdy se schází rodiny, aby si udělali radost nejen dárky, ale taky svojí přítomností. Bohužel někteří co s námi loni seděli u stromčku, letos už nebudou. Proto bychom se měli radovat z každého, třeba i nepovedeného dne, kdy můžeme být se svými nejbližšími, přáteli a vlastně všemi lidmi, které máme rádi.

V našem klubu, jak loňský rok skončil, tak letošní začal. Pro spolkovou činnost to nebylo příznivé období. Až do května, díky vládním omezením, nebylo možné konání žádných sportovních akcí, včetně fotbalových zápasů. Amatérské soutěže, od třetí ligy dolů, byly zrušeny, a protože nebylo odehráno 50% utkání, byla sezóna už podruhé v řadě anulována.

Ani přes jarní omezení jsme nezaháleli a udržovali hřiště a okolí, protože tráva roste stále, CIVID neCOVID. První společnou akcí pro členy byla 19. června **valná hromada**. Na tu o týden později navázal **první ročník Memoriálu Pepy Raka**. Vznikla tak nová tradice turnaje veteránů, který v blízkém okolí chyběl. Hrál se ve formátu šesti hráčů v poli plus gólman na zmenšeném hřišti. Při této akci nejde o výsledky, ale spíš uctění památky bývalého předsedy a setkání hráčů a příznivců nejen našeho klubu. Kladné ohlasy

svědčí o tom, že se celé fotbalové odpoledne i společné večerní posezení vydařilo.

Počátkem srpna jsme uspořádali **tradiční poutovou zábavu**. Počasí bylo příznivé, a tak doufám, že všichni kdo přišli, byli spokojeni.

V ten samý víkend odstartovala nová sezona zápasem s Příluky, kterou, jak všichni doufáme, konečně dohrajeme. Muži působí i nadále ve IV. B třídě okresní soutěže. Po měsíčním tréninku, s jediným přípravným zápasem proti dorostencům Ludkovic, vstoupil tým do soutěže, tak říkajíc naslepo.

Mužstvo doplnil brankář David Mikulášek. Syn našeho mládežnického trenéra prošel žákovskými kategoriemi v Loukách a dorost odchytal v Hanácké Slavii Kroměříž, kde působil v Moravskoslezské lize dorostu. To je druhá nejvyšší soutěž v této kategorii. Vleké zranění kolene a následná operace ho možná připravila o slibně začínající kariéru v některých z vyšších soutěží.

Úvod podzimní části provázela nevyrovnaná hra a tomu odpovídaly nevalné výsledky. První body jsme získali až v pátém kole po vítězství na Kudlově. V závěru přišlo herní zlepšení a tím i body. I tak je jedenáctá příčka hodně za očekáváním.

Dorostenci pokračují ve sdruženém startu v Ludkovicích, opět pod vedením Zdeňka Mikulášky, zkušeného mládežnického trenéra s mnohaletými zkušenostmi. Kluci hrají přebor dorostu pro okresy Zlín a Kroměříž. Sezona začala velmi nadějně. Sedm kol bez porážky zajistilo průběžné vedení v soutěži. Avšak dvě prohry v posledních třech kolech znamenají čtvrté místo, se ztrátou pouhých tří bodů na čelo. Jarní odvety jistě slibují dramatický boj o vítěze.

A jelikož již několik let nemáme družstvo starších žáků, tak další kategorií je společný tým žáků mladších v Břežůvkách. Hoši trénují dvakrát týdně pod vedením Zdenka Slovák. Účastní se okresní soutěže, kde po podzimní části v neúplné tabulce figurují na páté příčce.

Nejmladší fotbalisty máme v přípravce. Tady jsou kluci a holky nejen od nás, ale také z Břežůvek a Ludkovic. Dělají své první krůčky v organizované sportovní činnosti. Jsou takovým podhoubím našeho spolku a snad budoucí pokračovatelé tradice fotbalu na Provodově. Trénují dvakrát týdně a po čase mění hřiště, aby to měli pestřejší. Každou druhou sobotu odehrají turnaj bez evidence výsledků, s tím že si pořadatelství střídají jednotliví účastníci soutěže. Tým vedou Petr Štěpáník s Michalem Jurákem.

Již neodmyslitelný **turnaj Memoriál Honzy Kubelky** proběhl první zářijovou sobotu za účasti deseti týmů mladších přípravek. Na 13 ročníku nastoupilo kolem sta dětí ve věku od šesti do devíti let. Hrál se ve dvou základních skupinách, po kterých se týmy rozdělili do skupin o umístění. Nakonec naši nejmenší borci skončili pátí. A protože přálo i počasí, odnášeli si všichni dobrou náladu se spoustou prožitých emocí.

Závěrem chci poděkovat všem aktivním členům klubu za práci, kterou po celý rok odvádějí pro zdárnou činnost spolku a taky všem příznivcům kteří neúnavně podporují naše týmy od mužů po přípravky.

Okresní přebor dorostu

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Štípa	10	7	2	1	52:20	23
2	Tečovice/Mysločovice	10	7	1	2	43:21	22
3	Bezměrov	10	7	0	3	59:32	21
4	Ludkovice/Provodov	10	6	2	2	58:20	20
5	Lutopecny/Zlobice	10	5	2	3	48:29	17
6	Březová	10	5	1	4	49:25	16
7	Dol. Lhota/Hor. Lhota	10	5	0	5	51:28	15
8	Březnice	10	3	2	5	35:29	11
9	Vizovice	10	2	1	7	32:47	7
10	Lípa/Jasenná	10	2	1	7	31:48	7
11	Těšnovice	10	0	0	10	10:47	0

Muži 4. třída okresní soutěže skupina A

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Lípa	13	10	3	0	47:15	33
2	Veselá B	13	8	2	3	55:17	26
3	Jaroslavič B	13	6	7	0	49:26	25
4	Trnava	13	8	1	4	38:24	25
5	Zádveřice	13	7	1	5	33:19	22
6	Lužkovice B	13	5	5	3	25:24	20
7	Všemina	13	5	3	5	39:39	18
8	Příluky B	13	5	3	5	31:35	18
9	Kudlov	13	1	1	7	35:29	16
10	Neubuz	13	4	2	7	16:38	14
11	Provodov	13	4	1	8	26:27	13
12	Racková	13	3	2	8	34:48	11
13	Komárov	13	3	1	9	19:50	10
14	Mysločovice B	13	2	0	11	17:12	6

Přeji vám do nadcházejícího roku 2022, vše dobré, taktéž hodně zdraví, štěstí a pozitivní mysl.

Za FC RAK Provodov, z. s.
Milan Vitek, předseda spolku

Sbor dobrovolných hasičů Provodov

Rok se s rokem sešel a já vám opět přináším zajímavé informace o životě provodovských hasičů.

Vzhledem k epidemické situaci jsme se v prvních měsících roku setkávali jen v nejnějnějších případech. K těm patřil **zásah vyhlášený 31. ledna** HZS Zlínského kraje, při kterém se hledala ztracená paní s poraněným kotníkem. Tu se podařilo nalézt naší jednotce z Provodovské strany Komonce. Byla transportována osobním automobilem do vesnice, kde byla předána zdravotníkům. Za tuto pomoc nám přijel osobně poděkovat manžel zachráněné.

V loňském roce na dušičky se vyvrátila 400 let stará lípa v okolí kostela. **20. března** jsme uklízeli rozsáhlou korunu stromu a přesunuli kmen. Taký proběhlo posečení náletového porostu v okolí fary.

2. května se konala XXVI. Hasičská pouť na Maleniskách. Mši svatou navštívilo oproti jiným letům menší počet hasičů, přesto jsme byli rádi, že se po dlouhé době vidíme s kamarády z okolních sborů.

30. června byla povolána jednotka k **požáru hospodářského stavení na provodovské**

paceky. Naše jednotka přijela na místo jako první a zahájila hašení. Situaci komplikovala propanbutanová tlaková láhev v objektu, kterou se podařilo úspěšně dostat mimo plameny. S pomocí dalších jednotek byl požár uhašen.

V červnu postihlo ničivé tornádo Jižní Moravu. V průběhu července pracovali jako dobrovolníci při odklizení a opravách poškozených domů Ondřej Plášek, Pavel Talaš, Radek Strnka, Martin Pekař a Václav Kolařík. Všem dobrovolníkům patří velké dík.

Letos jsme dvakrát navštívili náš bratrský sbor v Provodově u Náchoda. Při první návštěvě v červenci jsme si prohlédli vojenské muzeum v Králíkách, muzeum stavebnice Merkur a kostel v Neratově s unikátní skleněnou střechou. Na hasičské soutěži Provodovská proudnice se umístilo naše družstvo jedenácté. Druhou návštěvu v září jsme podnikli na základě pozvání na slavnosti 70. výročí založení tamního sboru.

Náš sbor taky letos slavil a to 130 let od svého vzniku v roce 1891. Ráno 22. srpna, probudil Jaroslav Kolařík vesnici při budíčku, který upozorňoval na sraz hasičů u zbrojnice. Odtud už vyrazil průvod i s provodovskými muzikanty. Po návštěvě hřbitova a uctění památky našich předků jsme poděkovali při mši svaté, kterou celebroidal otec Martinka. Odpoledne následovalo předání vyznamenání členům sboru. V další části oslav se předvedli profesionální hasiči ze Zlínské stanice při ukázce vyproštění osoby z havarovaného automobilu. K tanci a poslechu hrála kapela Sapo Major.

V září uspořádal Václav Kolařík **výlet pro děti a jejich rodiče do Brna.** Na účastníky čekala plavba lodí, návštěva pavilonu Anthropolos a zábavního parku Vida.

13. listopadu jsme opět po dvou letech slavili hody. Za podpory místní dechovky a harmonikářů vyrazil černý beran, šmoulové a spousty dalších maškar na obchůzku Provodovem. Děkuji všem, kteří nás přivítali.

V letošním roce se naši členové zúčastnili jak **pohárových závodů TFA tak i Zlínské ligy železných hasičů.** Velkou výzvou bylo hlavně **Mistrovství ČR TFA ve Svitavách,** kde nás reprezentoval Alois Mališka. Závodů to byly náročné, ale za podpory provodovských fanoušků a dechové hudby Provodovjané, kteří mu zahráli ve vlaku cestou na vystoupení v Praze, obsadil krásné 10. místo. Ve Zlínské lize bylo celkem 8 závodů kde nás reprezentovali čtyři členové: Alois Mališka, Matěj Novák, Ondřej Plášek a Daniel Šácha. Nejvíce se dařilo Lojzovi, ten si při-

psal celkem 7 vítězných závodů a celkové vítězství ve své kategorii. Matěj Novák závodil pouze na třech, kde se vždy umístil v první desítce. Nováček Daniel Šácha v letošní sezóně získal zkušenosti, ale ani tak se ve výsledcích neztratil. V kategorii Master (aktivní dýchací přístroj) soutěžil Ondřej Plášek, který 2 závody vyhrál a celkově v nejvyrovnanější skupině závodníků to stáčílo na třetí místo. Vyhlášení ligy proběhlo v obci Pornice (KM) znovu za podpory provodovských fanoušků.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům a podporovatelům našeho sboru, kteří i v letošním roce pomáhali v nelehkých situacích.

Všem občanům Provodova přeji pokud možno pohodu o Vánocích a hodně zdraví v novém roce.

S hasičským pozdravem
 „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci“.

Petr Vítke

UNART Provodov

Začátek letošního roku byl poznamenán omezeními, která přinesla další vlna pandemie covid 19. Takřka na celý půlrok bylo znemožněno uspořádat kulturní či společenskou akci, jakkoliv se potkat ve větší skupině. Ani jsme se neodvážili plánovat divadelní představení, natož košť slivovice.

První větší příležitostí byl na začátku prázdnin **kulturně hudební festival Horem Dolem** ve svém 11. pokračování. O celém 3 denním programu se Vašek s Matějem rozepíší v samostatném článku. Za UnArt Provodov jsme celou akci zastřešili účetně a částečně i finančně. Nadšené reakce návštěvníků v průběhu i po jeho skončení dávají znát, že se festival jistojistě nad očekávání podařil.

Zimě-jarní uzávěra postihla i filmové producenty potažmo kinaře a dala šanci malým kinům, či spíše letním kinům, nabídnout divákům tituly v takřka premiérových termínech. Bylo tak možné promítat filmy, které měly svou premiéru před pár dny či několika týdny. Ve standardním režimu jsme na novinkové filmy „čekali“ 3-4 měsíce. V tuto dobu bývaly zpravidla k dispozici na DVD

či Bluray nosičích. **Letošní letní kino** však bylo opakem. Pomyslný hlad po kultuře, zejména však letně filmové, byl znát už při první animované hudební komedii Trollové: Světové turné. Návštěvnost při letošním úvodním filmu by se dala srovnat s návštěvností víkendových filmů letních kin minulých. Tak, jak jsou letní kina odkázána na výkyvy počasí, byl druhý promítaný film Nightlife: Na tahu přijat poněkud chladněji. V každém ročníku letního kina se snažíme nabídnout životopisný, dokumentární či dějově náročnější titul. Letos výběr padl na oceňované životopisné české drama Šarlatán. Dětský divák bývá nejvděčnější. A tak si ve čtvrtku na své přišli příznivci pohádek Princezna zakletá v čase. Před nadcházejícím víkendem mobilizujeme všechny majitele laviček, stolů, židlí prostě všeho, na co se dá sednout. Letos nám opět vyšla vstříc farnost Provodov a obec Podhradí. Doplnili a navýšili jsme tak počet míst k sezení, za což jim moc děkujeme. Kdo by to byl řekl, jak bláhově jsme se s počtem, který vždycky stačil, spletli. Páteční návštěvnost na české komedii Prvok, Šampón, Tečka a Karel předčila veškeré rekordy návštěvnosti

předchozí padesátky letních kin na Provodově a způsobila nejednu vrásku a šedý vlas pořadatelům u vstupného či muzikantům ve výčepu. Dalo by se skoro říci, že v ten večer se zdvojnásobil počet lidí na katastru obce Provodov. I tak věřím, že atmosférou a skvělou komedií si diváci přišli na své a neodradil je drobný sedací nekomfort. Nastolený návštěvnícký trend pokračoval, již ale ne v takové míře, při sobotní projekci české komedie Matky. Snad i mužům se tak podařilo nahlédnout do leckdy hezky komplikované myšlen a zejména matek. Nedělní zakončení 51. letního kina bylo, jako se již stalo pravidlem, věnováno dětem a rodinám. Nabídli jsme projekci titulu Gump – pes, který naučil lidi žít. A zakončení to bylo jaksepatří. **Celkově letošní letní kino hodnotím jako návštěvnícky rekordní, výběrem filmů skvělé s ideálním počasím.**

Po loňské pauze letošní podzim umožnil opět uspořádat **4. ročník provodovského běhu**. Ve čtvrtek 28. října si cestu na Provodov našlo 17 předškoláků a 41 žáků (rozdělených na ogary a cěrky). Ti poměřili svoje síly v bězích na místním fotbalovém hřišti.

Ve 14:00 se pak na start 11km běhu postavilo 60 běžců a běžkyň. O 5 minut později pak vyběhlo 53 běžců a běžkyň na 5km trať. Letos, na rozdíl od předchozích tří ročníků, se obě tyto tratě běžely v opačném směru. Běžci tedy mohli při ostrém stoupání ke kostelu obdivovat jeho krásu, propotit veškeré oblečení. Zde bych rád citoval běžce ze Slawex runners: „Naprostě perfektní trať, kde máte možnost na trase hlavního závodu na 11km nastoupit výživných 362m po poličkách, lesíčkách, šotolině a lehce i asfaltu. Ten kdo se hecne a zaregistruje se na hlavní závod, tak určitě zažije mnohé (teda pokud přežijete první táhlé a náročné stoupání). Je super, že fanoušky potkávejte po celé délce trati (a to

vás opravdu nahecuje, když víte, že oni, bez nároku na odměnu v cíli, ten kopec kvůli fandění taky museli vyšlapat) a když zrovna máte štěstí a běžíte za nějakým místním, tak máte pocit, že jste na olympiádě a fandění vás donutí zrychlit jakoby fandili vám samotným.“ Nejrychlejší v cíli delší tratě byl Matěj Beníček (čas 45:04), v případě kratší tratě pak Václav Permička (čas 21:09). Nejrychlejší provodovjankou byla na 11km trati Jaroslava Malaníková (čas 1:16:56). Většina účastníků se shodla, že tyto varianty tratí jsou náročnější, ale zato rychlejší. Děkuji všem, kteří se zapojili do pořádání závodu, přišli si zaběhat či fanděním popohnali běžce a běžkyň. Po čtyřech ročních provodovských běhů nám byla nabídnu-

to zařazení do prestižního seriálu závodů v okrese Zlín, pořádaném spolkem Běhy Zlín. Dá-li Bůh a budeme zdraví, sejeme se na startu 5. ročníku Provodovského běhu v pátek 28. října 2022.

Do nadcházejícího roku 2022 Vám přeji, abyste zvládli zkoušky a výzvy, které v roce 2022 přijdou, aby to byl rok poklidný a v mnohém úspěšný.

Ing. Marek Prachař
 předseda UnArt Provodov, p.s.

Dechová hudba Provodovjané

Letošní rok byl pro nás velmi úspěšný a to hlavně díky spojení naší dechovky s Františkem Skálou, za které vděčíme Mirkovi Černému, v jehož hlavě se tento nápad zrodil.

Již v loňském roce jsme měli v plánu vystoupení s Františkem v Praze, ale kvůli situaci s pandemií Covid-19 se tato akce neuskutečnila. V zimním období situace plesům nebyla nakloněna, a proto jsme se mohli plně věnovat přípravě na nahrávku **CD s názvem Pojď se mnou děvče mé**, která je sbírkou autorských písní Františka Skály. Velký podíl na vzniku CD má i Luboš Chmelař, kterého čekal nelehký úkol zapsat Františkovy písně, které nám nazpíval při kytáře, do notových partů. Musím říct, že nás Luboš mile překvapil svým talentem, jak dobře písně v jeho úpravě zní. V únoru jsme měli řádně natrénováno a mohli tak vyrazit do nahrávacího studia ve zlínském divadle. Přestože někteří z nás byli v nahrávacím studiu poprvé, díky poctivé přípravě jsme dokázali většinu skladeb nahrát napoprvé, což nebývá vždy zvykem. Když jsme se domlouvali na nahrávce CD, tak nikdo z nás netušil, jak velký úspěch a ohlas tento hudební počín bude mít. První vydání v počtu 500 kusů bylo velmi brzy vy-

prodáno. Františkovův kamarád z hudebního vydavatelství, které CD vydalo, to okomentoval slovy, že kdykoliv šlápne vedle, tak to má úspěch. Z mého pohledu je to také díky tomu, že to není „klasická“ dechovka, kterou slyšíme denně na rádiu český rozhlas Brno, ale je odlišná svým pojetím i specifickými humorně laděnými texty, které umí zaujmout a lidé si je snadno zapamatují. To se potvrdilo i na našich koncertech s Františkem, kdy si lidé s námi tyto písně zpívali po celou dobu našeho vystoupení a zdálo se, že někteří je umí téměř všechny nazpaměť. V mnoha z nich František přistupuje humorně ke stárnutí. Například text „pojď se mnou děvče mé, do urnového háje, pod vrbou smuteční Ti svoje srdce dám“ je u nás v kapele jedním z nejoblíbenějších. Dovolím si zde přidat i část recenze na naše CD z Lidových novin: „Album Pojď se mnou děvče mé je samozřejmě bizarní a parodické. Zároveň na něj lze nahlížet i seriózně, jako na pokus o navázání na tradici jedné odrůdy tradiční české hudby

modernějšími prostředky, v tomto případě textovými. Vlastně může jít o jeden z mála úspěšných pokusů o autentickou českou world music. Což potvrzuje i fakt, že se František Skála s Provodovjany představí v rámci prvního dne mezinárodního festivalu Respect (věnovaného právě world music) 28. srpna na pražském Rohanském ostrově.“

První koncert s Františkem Skálou proběhl v rámci největšího výstavního projektu muzea moderního umění v Olomouci pro letošní rok s názvem Trienále, na kterém byly po celém městě k vidění díla desítek výtvarníků z Polska, Maďarska, Slovenska, Rakouska, Slovinska a dalších zemí, včetně těch domácích. Během našeho vystoupení se vytvořila téměř domácí atmosféra, kdy lidé zpívali a tančili již od prvních tónů. To nás opravdu překvapilo a dodalo nám to sílu do dalších koncertů. Když za námi přišel Vašek Zimmermann, jestli bychom s Františkem nezahráli i na festivalu Horem dolem na Provodově, nemohli jsme odmítnout.

Byla to pro nás ideální příležitost pro pokřtění našeho CD. Ti z vás, kteří se našeho vystoupení na festivalu zúčastnili mi jistě potvrdí, že atmosféra byla úžasná a křest CD se opravdu vydařil, a to i díky nádhernému červencovému počasí, které si pořadatelé objednali. Při křtu zazněla i naše děkovná píseň pro Frantu, čímž jsme ho úplně dojali, protože text byl šitý přímo na něho: „Franta je naše stár, proto nikdy nebude stár, máme tu umělce, nauč se i dechovce. Tvoří jen pro radost, nikdy nemá umění dost...“

Týden po vystoupení na festivalu Horem dolem jsme měli v kalendáři naplánovanou událost s názvem **Výlet Praha**. Jednalo se o třídní akci pátek až neděle. Abychom do Prahy nejeli sami, zamluvili jsme čtyřicet míst ve vlaku a pozvali i rodinné příslušníky a přátele. V pátek nás čekalo **hraní na náplavce u Vltavy**. Počasí nám sice moc nepřálo a dvakrát během hraní i řádně zapršelo, ale to nás neodradilo od toho, abychom vytvořili dobrou atmosféru plnou zpěvu a kvalitní muziky. Původně jsme měli s Františkem vystupovat na Staroměstském náměstí v sobotu, kde měl František taktéž výstavu svých děl v městské galerii Praha u Kamenného zvonu, ale to nakonec nebylo vedením měst-

ské části Praha I umožněno. Tento koncert byl přesunut na nedělní odpoledne do Karlína. Možná to bylo nakonec i dobře, protože v areálu bývalých kasáren se opět vytvořila stejně dobrá atmosféra jako při prvním vystoupení v Olomouci a lidé opět zpívali a tančili. V prvních řadách jsme zahlédli i několik známých herců, jako například Davida Matásku nebo Ester Kočíkovou. A Ti taktéž některé písně zpívali, takže nás to opravdu velmi potěšilo. Škoda jenom, že jsme v Praze nemohli zůstat déle, protože hodinu po konci našeho koncertu nám jel poslední vlak z Prahy do Otrokovic, zvaný přerovský Zubr. Proto jsme ani nedali předávky, rychle se sbalili a utíkali na vlakové nádraží. Při odchodu nás vyprovodili posluchači potleskem a tím dali najevo, jak moc se jim naše vystoupení líbilo. Nakonec měl tento vlak 2 hodiny zpoždění, takže si dovedete představit, jak moc nás mrzelo, že jsme v Karlíně nezůstali o něco déle.

Čtvrtým společným vystoupením byl již výše zmiňovaný **mezinárodní Respect festival** na konci srpna. I po předchozí nedobré zkušenosti s Českými drahami jsme do Prahy opět vyrazili vlakem. Po příjezdu na Hlavní nádraží v Praze nás ani nezasko-

čila první otázka taxikářky, která na nás čekala: „May I ask You, are You going to Respect festival?“ Protože jsme věděli, že kromě Třaskavé směsi jsme byli jedinými zástupci z České republiky na tomto mezinárodním festivalu. Festival se konal na Rohanském ostrově mimo zastavěnou oblast v přírodě, což opět mělo vliv na dobrou a pohodovou atmosféru a díky tomu jsme navázali nová muzikantská přátelství, jako například Lada Marušák s Lu Edmondsem, který byl jedním z vizionářů punkové éry a prošel skupinami jako The Damned a dnes hraje s PIL, The Mekons Billy Braggem aj. Posledním koncert s Františkem Skálou v letošním roce byl opět v Olomouci na Ekologických dnech (EDO). Františka Skálu v ekologickém centru velmi dobře znají, protože zde postavil se svými přáteli zahradu v lodi na louce, jako archu a pevnost obsahující bohatou, mnohovrstevnatou, skladbu smyslových a estetických zážitků a chránící ohrožené druhy myšlení. Je to úžasný objekt ve tvaru lodi, kterým nás František provedl a během půl hodiny popsal, jak toto dílo vzniklo. Samotný koncert proběhl opět v přátelské atmosféře plné tance a zpěvu a dobrém ohlasu jak od posluchačů, tak i od pořadatelů.

Záměrně zmiňuji až nyní naše účinkování s Františkem Skálou v pořadu **Show Jana Krause dne 23.6. 2021**, které je bezpochyby jednou z nejvýznamnějších událostí ve více než stoleté historii provodovské dechovky, za což opět vděčíme Mirkovi Černému, který díky svým známostem dokázal to, že jste nás mohli vidět na obrazovkách televize v jednom z nejoblíbenějších pořadů. Samozřejmě patří dík i Františkovi Skálovi, který první pozvání do této show v minulosti odmítl, ale letos i kvůli nám s účastí v pořadu souhlasil a produkcí řekl, že bez nás do pořadu nejde. O pozvánce na natáčení jsme se sice dozvěděli pouhý týden předem, ale každý z nás byl ochoten obětovat den dovolené pro tak významnou událost. Samotné natáčení sice proběhlo až v závěru pořadu v devět hodin večer, ale na zvukovou a kamerovou zkoušku jsme museli být připraveni již ve tři hodiny odpoledne. Tato zkouška trvala více než půl hodiny, a i na samotném štábu televize bylo vidět, že se i pro ně jedná o výjimečnou situaci v rámci pořá-

du a chtěli být na naše vystoupení co nejlépe připraveni. Poděkování patří i starostovi Markovi Prachařovi, který naši pozvánku na natáčení přijal a předal společně s námi Janu Krausovi po představení prezentační balíček obce Provodov. Ohlasy na naše účinkování v pořadu byly opravdu velké a dodnes slycháváme, když někam přijdeme, že nás viděli v televizi, což vždycky potěší.

Kromě účinkování s Františkem Skálou chci zmínit ještě jednu významnou událost a tou je **zahájení výstavy obrazů a objektů Mirka Černého dne 16. října 2021 v restauraci Pod lipami**, na níž kromě nás vystoupili i Tři buzki P. Nikla, Kabaret Rejsek a Černý Lovec. Restaurace Pod lipami byla plná až k prasknutí a atmosféra byla opravdu vynikající. Po slavnostním zahájení jsme zahráli pár klasických kusů z našeho repertoáru a někteří návštěvníci byli překvapení, že po několika letech slyší opět dobrou klasickou dechovku, za což nám děkovali mohutným potleskem.

Závěrem vám chci poděkovat za přízeň dechové hudbě Provodovjané v uplynulém roce a všem přeji, aby si dokázali vážit toho, co v Provodově máme a vnímat hlavně to dobré, přestože ne všechno kolem nás je úplně ideální.

kapelník dechové hudby Provodovjané
Miroslav Mikel

Provodovská škola

Jestliže jsme rok 2020 z pohledu učitelů a zcela jistě i rodičů hodnotili jako rok zcela neobvyklý a nesnadný v tom smyslu, že nám epidemiologická situace narušila jakékoliv plány, organizaci a vnesla spoustu starostí, pak rok 2021 můžeme označit jako rok plný výzev a inspirací.

Vše se měnilo za pochodu, učili jsme se neustále novým věcem a sbírali zkušenosti. Že jsme si v závěru loňského roku mysleli, že jsme alespoň trochu připraveni na další změny a věřili, že bude líp? Ani náhodou. Stále jsme překvapeni a neustále na pozoru, co nás ještě čeká...

Již v počátku kalendářního roku z rozhodnutí Krajské hygienické stanice Zlínského kraje byl **od 11. ledna na 14 dní uzavřen provoz** základní školy z důvodu výskytu onemocnění covid-19 u pedagogického sboru. Přešli jsme na distanční výuku žáků a po návratu do školy věřili, že tím jsme si již „nucené prázdniny“ vyčerpali. 26. února však vláda ČR, vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci, přijala krizové opatření, kterým byla zakázána osobní přítomnost nejen žáků v základní škole, ale také dětí v mateřské škole. Opět probíhalo vzdělávání žáků distančním způsobem. Také v mateřské škole paní učitelky zajišťovaly vzdálenou podporu dětem, pro které bylo předškolní vzdělávání povinné.

Chybí nám kontakt s dětmi, všichni doma sedíme u počítačů a říkáme si, jak dlouho to

bude ještě trvat? Najdeme si v tom i něco pozitivního. A zrodil se nápad! Pojďme udělat něco proto, co nás bude spojoval a zároveň zlepšit naši fyzickou kondici. Vyhlášíme tedy pětítýdenní pohybovou aktivitu pro všechny děti MŠ, školáky, jejich rodiče a nás učitele s názvem Cesty za pokladem. A tak jsou každé pondělí rodiče emailem informováni o cíli cesty v okolí Provodova, kam je třeba doputovat v průběhu daného týdne. Na konkrétním místě pak hledají velkou uzavřenou sklenici se sešitem, kam se děti (či rodiče) podepíší. Měli jsme možnost navštívit pět krásných míst, na které putovaly celé rodinky či vícero skupinek společně. Tak přece jen se dá této době využít i k příjemným věcem! Po návratu všech dětí do školky i školy jsme tuto etapovou hru ukončili hledáním skutečného pokladu na zahradě mateřské školy. Všem zúčastněným patří obrovská pochvala a pro nás učitele je to velká výzva, že podobných společných akcí není nikdy dost.

Návrat zpět do školy žákům 1. a 2. ročníku byl umožněn až 12. dubna. Taktéž mateřská škola byla znovu otevřena, ale pouze dětem, které měly povinné předškolní vzdělávání. Mladší děti prozatím MŠ navštěvovat nemohly.

V měsíci dubnu probíhá také zápis k povinné školní docházce. Vzhledem k epidemiologické situaci opět bez osobní přítomnosti dětí ve škole. Žádosti o přijetí k povinné školní docházce rodiče odevzdávali do schránky naší školy. Přijato bylo 13 nových prvňáčků. Stejným způsobem proběhl také v květnu zápis do mateřské školy. Zde bylo přijato 10 nových dětí.

Alespoň závěr školního roku jsme si užili jaksepatří. Z projektu školy jsme uskutečnili pro děti **přednášku včelařky** i s živým ukázkovým úlem. Před budovou základní školy proběhlo **vyhodnocení celoročního čtenářského soutěže**, při které paní knihovnice odměňovala neaktivnější čtenáře za účasti pana starosty. Školáci si také užili jeden příjemný den v přírodě s chutným obědem na Maleniskách a krásné, i když malinko smutné, loučení po vysvědčení s našimi druháčky. Děti mateřské školy si vychutnaly s paní učitelkami i rodiči pasování předškoláků a **školní výlet** za zvířátky do ZOO Lešná.

Výsledky vzdělávání v uplynulém školním roce byly výrazně poznamenány distanční výukou. Soustředili jsme se zejména na profilové předměty (český jazyk, matematika,

prvouka) a hodnotili primárně slovně, motivačním způsobem. I po návratu žáků do škol bylo hodnocení obtížnější, protože děti neměly stejné podmínky domácího vzdělávání a pro zvládnutí distanční výuky byla klíčová podpora rodičů. I s nimi jsme o průběhu vzdělávání, požadavcích na žáky i domácí přípravě průběžně hovořili prostřednictvím emailů, on-line setkávání přes aplikaci Teams, telefonicky a až v samotném závěru naživo při třídních schůzkách ve třech. Přesto jsme nakonec vše zvládli, především díky výrazné podpoře rodičů. Za to jim upřímně děkujeme.

Poučení předchází dobou náhlých změn, co se týká akcí, na nic v tomto novém školním roce nečekáme. Ihned jsme v měsíci září a říjnu podnikli dva projektové dny, které byly plně hrazeny z dotace našeho projektu „Šablony ZŠ a MŠ Provodov“. Se školáky jsme navštívili **kovovou zoologickou KovoZoo ve Starém Městě**. V rámci této akce se měli možnost noví prvňáčci poznat více se svými staršími spolužáky druháčky. Také děti mateřské školy uskutečnily **výchovně vzdělávací program v Hostětíně**, při kterém se učily moštovat a ochutnaly čerstvě vyrobené jablečné šťávy.

I ve školní družince si nyní považujeme toho, o co jsme byli v předešlých měsících ochuzeni. Opět se můžeme vídat s provodovskými kamarády ze 3. a 4. ročníku, kteří odpoledne přijíždí ze ZŠ Březůvky. Družina je pro nás

místem, kde si můžeme nejen povídat, hrát, odpočívat, ale také se učíme spolu vycházet, omluvit se, hrát v týmu, být ohleduplní, a to vůbec není málo. Těší nás, že jsme mohli prožít **krásný podzimní projektový týden nazvaný „Koulelo se, koulelo...“**, který byl naplněn česáním jableček na školní zahradě, společným krájením a nakonec parádním výletem do obecní sušárny, kde jsme si prohlédli, jak takové sušení vypadá.

Jsm rádi za to, že se podařilo uskutečnit **podzimní drakiádu, krásný lampionový pochod světlušek i s ohňostrojem**, že můžeme spolu chystat vánoční besídku, i když bude možná opět zaslána našim rodičům jen jako videozáznam. Těšíme se, že se při zahájení letošního adventu sejdem u rozsvícení vánočního stromu na tradičním jarmarku, pro který jsme si nacvičili krásnou adventní píseň a připravili přes 60 různých výrobků... Může se však také stát, že jarmark, stejně jako vloni, nebude. Jsme připraveni na to, že nás může omezit třeba karanténa, ale my už víme, že se zase do školy vrátíme a shledáme.

Jsm zkrátka vděční za všechny chvíle, kdy můžeme být spolu a ve škole, protože vše může být kdykoliv jinak. Možná nás právě tato doba tomu má naučit.

Ohlédnutím za uplynulým rokem bych ráda poděkovala. Všem rodičům a přátelům školy za milou spolupráci a podporu, svým kolegům za poctivě odvedenou práci a hle-

dání nových cest ve svém povolání. Poděkování patří samozřejmě i našemu zřizovateli a zastupitelům, kteří vnímají školu jako nedílnou a důležitou součást života obce.

Věříme, že i když rok příští ještě možná nebude probíhat v klidnější atmosféře, vezmeme si z něj to, co nás posune dál a že si ho naplno užijeme.

S přáním radosti a zdraví v novém roce

Jana Černá
a kolektiv zaměstnanců.

Z vtipné konverzace našich dětí:

Učitelka: „Děti, dnes musíme jít na oběd včas, tam vás předám paní vychovatelce, protože jedu dnes pryč.“

Děti: „A kam jedete?“

Učitelka: „Jedu s kamarádkami do Mikulova na výlet.“

Adam: „Ááá, kočky mají prě!“

Fanda: „Kočky mají prě a psi jsou doma smutní!“

Nela půjčila Sebíkovi pastelku.

Učitelka: „To jsi hodná kamarádka.“

Nela: „A dokonce se s ním ožením.“

Víte, jak se bude jmenovat moje dítě, když to bude holka? Iva.

A když to bude kluk, tak Ivan.“

Cyrilek (dívajíc se z okna):

„Vidím hnědý „hnůjdaj.“

(myšleno auto značky Hyundai)

Školnice: „Dobré ráno nebo dopoledne.

A co bude po obědě?“

Veronika: „Léto bude!“

Verunka: „Paní učitelko, čím jsou to boty?“

Učitelka: „Zkus hádat.“

Veronika: „Možu si čuchnout?“

Učitelka: „Čuchni, jestli to poznáš!“

Justýnka: „Julinčina maminka je také učitelka.“

Toník: „Tvoje maminka je taky učitelka?“

Justýnka: „Ne, moje maminka chodí do práce.“

Nela: „Mám už ženicha – Sebíka. Já bych chtěla 2 děti a miminko, jako v Simpsonech.“

Učitelka: „A budeš mít takové modré vlasy jako Marge Simpsonová?“

Nela: „To néééé. Sebík taky nebude plešatý jako Homer.“

Na závěr vtip od Stelinky:

Rouška říká: „Já už to nevydržím – ten jejich smradlavý dech.“

Toaletní papír na to: „A chceš si to vyměnit?“

PROvodovské Lidové Divadlo

CHCEME MOC HRÁT, CHCEME MOC ZPÍVAT,
ABYSTE MĚLI SE NA CO ZASE DÍVAT.
V DUŠI MÁME VELKÝ PŘETLAK,
NESLIBUJEME VŠAK.
JEN O PŘÍZEŇ A TRPĚLIVOST ZNOVU PROSÍME.
TO, CO V SRDCI NOSÍME,
BUDE ZA TO STÁT!
VĚŘTE NÁM.

NA BRZKÉ SHLEDÁNÍ VE ŠTASTNÉM ROCE!
VAŠI PROLIĐÁCI.

Knihovna obce Provodov

Milí přátelé!

Naše knihovna je dáma už letitá. V tomto roce oslavila přesně sté narozeniny. Co kdybychom si ji teď zkusili připomenout jako úplné miminko?

Tak tedy – narodila se v roce 1921 a to na základě zákona z roku 1919 „O zřízení obecních knihoven“. Cituji slova, která zazněla při projednávání zákona:

Jest, myslím, na místě připomenout si, že náš národ byl národem čtenářů, národem písmáků, že stáli jsme v tom ohledu v čele národů jiných, že knihy byly předkům našim pokladem, s nímž nemohli se rozloučiti ani tehdy, když všechno jiné jim bylo opustiti...

Knihovní zákon byl přijat mezi prvními zákony po vyhlášení samostatné Československé republiky a měl přispívat k udržení zásady národního obrození „Osvětou k svobodě“. Stal se nejlepším prvorepublikovým kulturním zákonem u nás. Vyvolal velký zájem i v zahraničí a pro mnohé státy se stal vzorem. Zde je několik bodů z obsahu zákona:

Knihovny patří pod Ministerstvo školství a národní osvěty (MŠNO). Obec poskytne vhodný prostor.

Obce s více než 400 obyvateli a s obecnou školou zřídí knihovnu do jednoho roku, (do roku 1924 ji budou mít i obce bez škol).

Náklady na zřízení a udržování hradí obec a to částkou 30 haléřů až 1 korunou na obyvatele. O knižní fond pečuje „Svaz osvětový“. (Ten hned v roce 1919 vydal seznam asi 1000 knih, vhodných do veřejných knihoven).

Roční přírůstek bude minimálně 10 vázaných knih.

Protože byly knihy velmi drahé, přispíval na ně stát. Každý rok zakoupilo MŠNO knihy za 1 mil. Kč a při „Svazu osvětovém“ byl zřízen sklad, kde mohly knihovny nakupovat za výhodné ceny. A už v té době také existovaly tzv. putovní soubory knih, obdoba dnešních „výměnných souborů“. (To jsou knihy, zapůjčené krajskou knihovnou, které si vždy po roce mezi sebou vyměňují obce s menším KF).

A jak to bylo s knihovnou konkrétně v naší obci? Při jejím zřízení v roce 1921 byla vybavena sedmi knihami. Za rok už sice knižní fond obsahoval přes 120 knih, tento počet se však udržel až do roku 1935. Byly to obtížné časy s velkými výdaji. Prostředky se vydávaly na elektrifikaci obce, kanalizaci, školu, silnici do Březůvek, telefon atd. Knihy musely počkat.

Když jsem před lety bádala v dostupných kronikách v „Okresním archivu Zlín“, abych se, co by „náplava“, dozvěděla něco více o obci, narazila jsem i na zmínky o obecní knihovně. Většinou to byly stručné údaje o přestěhování nebo o změně knihovníka, kterým tehdy pravidelně býval pan učitel z místní školy. Jenom jedna událost byla takového rázu, že stála obecnímu kronikáři za podrobnější záznam.

Stalo se to v roce 1934. Je to svědectví o tehdejší době, proto se o příhodě zmíním.

Šlo o incident, který přerostl v aféru, vyšetřovanou četníky. Psalo se o ní ve zlínských novinách a posléze se dostala k soudu. Rozpoutal ji, jistě v dobrém úmyslu, tehdejší pan farář. Některé knihy se mu zdály být nemravné, proto vyzval z kazatelny lidi, aby do knihovny nechodili a knihy si nepůjčovali. Knihovník (pan učitel), se na schůzi knihovní rady důrazně ohradil a dokázal opak, přesto byly na návrh pana faráře odstraněny 3 tituly, které nahradil svými vlastními knihami. Vyřazené knihy byly od uznávaných autorů a byly ještě několikrát vydány. (Pro zájemce uvádím jejich názvy:

Kálal, Karel - Nevěsta z Tater (povídky ze Slovenska), Scheinpflug, Karel - Na šachtě (společenský život a národnostní konflikty na Ostravsku), Sokol-Tůma - Pouta soužití (rodinné a manž. vztahy, dosud dostupná on-line v KFBZ).

Shodou okolností to všechno byly dary od Ministerstva školství a národní osvěty.

A jak tento případ skončil? V roce 1936 byly knihy soudem uznány za nezávadné a předány zpět do knihovny.

Připomínám tuto událost proto, aby si lidé uvědomili, jak velká byla ještě tehdy víra v tištěné slovo a jak silně tedy mohla četba ovlivnit myšlení lidí. Dnes, kdy u nás vychází ročně přes 15 tisíc nových titulů, najde se mezi nimi samozřejmě vše, od skvělých věcí až po bezcenný brak. Cenzura, naštěstí, nepřipadá v úvahu, musíme tedy sami umět rozlišit dobrou knihu od špatné. Ale abychom se to naučili, musíme číst.

A jaká je naše současná knihovna? Její poslední stěhování proběhlo v roce 2017. Z půdy hasičské zbrojnice, kde o ni v nevyhovujících podmínkách několik let pečovala knihovnice paní Skovajsová, byla přemístěna do uvolněné třídy základní školy. Bylo to šťastné řešení. Knihovna není sice příliš velká, ale je příjemná, s bezbariérovým vstupem, uprostřed obce. Je vybavena nejen novým nábytkem, ale také dvěma počítači, tiskárnou a dataprojektorem. Knižní fond je po velkém vyřazování starých knih - díky vstřícnému přístupu Obecního úřadu - pravidelně obnoven, takže nyní obsahuje téměř 2600 titulů, od klasiků až po současné autory. I přes značnou ošuntělost jsme však našim čtenářům ponechali jejich oblíbené knihy, které měli

rádi, četli je, když ne přímo před 100 lety, tedy alespoň před 50, a půjčují si je dosud (např. Vlastu Javořickou). Hodně jsme rozšířili výběr knih pro děti, protože ty tvoří téměř polovinu všech registrovaných čtenářů. (Těch máme nyní 187.) Jsou mezi nimi i děti z Březůvek, které navštěvují naši školu. Za hlavní přínos považuji to, že děti mají knihovnu denně na očích, a díky vedení školy ji považují za samozřejmou součást života. Pravidelně jednou týdně ji navštěvuje školní družina v doprovodu pedagogů. Děti zde tráví hodinu půjčováním knih, hraním, čtením, kreslením, povídáním. Teď se těšíme na nově zakoupené knihy, děti si krátí čas čekáním malování jejich obálek, jak si je podle názvů představují.

Velkou pomocí jsou pro nás pracovníci z pobočky krajské knihovny na Jižních Svazích. Katalogizují nám knihy, obalují je a radí v případě jakýchkoli problémů.

Korona virus však postihl i knihovny, takže aktivních čtenářů byla letos zatím necelá stovka, třebaže se u nás knihy půjčují zdarma a pokuty nevybíráme.

A jak asi bude vypadat naše knihovna za dalších 100 let? Netroufám si předvídat, změny jsou příliš rychlé. Možná noví čtenáři obdrží při registraci prsten, na kterém si otočením vyberou kteroukoliv ze 100 000 knih, čtených našimi nejlepšími herci? Snad se nebude pro knihy jezdit z vozíkem, protože se budou půjčovat ve formě hliněných tabulek, aby se ušetřily lesy. Nebo že by obec vybudovala na návsi velké ohniště, u kterého si zase budou lidé příběhy vyprávět?

Myslím, že se lidé nikdy nevzdají nových myšlenek a příběhů, předkládaných jakýmkoliv způsobem.

Zatím tedy chodíme do knihovny a čteme.

Na setkávání u knih v příštím roce se těší

Jarmila Buchwaldková
knihovnice

Informací o knihovně – její minulosti i současnosti – se ze článku paní knihovnice Jarmily Buchwaldkové dozvídáme hodně. Ale jedna podstatná událost letošního roku v jejím výčtu úplně chybí.

Paní knihovnice Provodovské knihovny totiž získala cenu. Každým rokem Zlínský kraj ve spolupráci s Krajskou knihovnou Františka Bartoše ve Zlíně ocení z více než 250 malých neprofesionálních knihoven čtyři knihovny a čtyři knihovnice (za každý okres jednu) za vynikající práci. A letos je vybranou knihovnicí za zlínský okres právě knihovnice té naší knihovny.

Důvodem je jistě hlavně její práce s dětmi, pro které má vyhrazené speciální hodiny, každoročně pro ně pořádá hru a hlavně neúnavně vybírá ty „správné“ knihy, které je budou bavit. Ale ty „správné“ knihy staré i nové, vybírá samozřejmě pro všechny čtenáře provodovské knihovny – a že je paní Jarmila knihovnicí na svém místě potvrzuje i to, že když s ní přišel udělat rozhovor novinář Jan Čada, odešel s nahráním rozhovorem...ale i s vypůjčenou knihou.

Klára Buchwaldková

Provodovská farnost

Milí občané Provodova, milí farníci,

slavíme období Vánoc, tedy narozeniny Božího syna, který změnil a mění neustále vnímání lidského života. Někdo by mohl říci: „Co nám může po 2000 letech, ještě říci nového? Všechno už jsme slyšeli, a pokud ne, tak si to najdeme, až to budeme potřebovat.“ Informace, názory, rozhovory na různá témata – to se v současnosti objevuje ve všech médiích. A přesto si troufnu říci, že ve víře vidím pevný bod života, který mě drží, i když se kolem vše otřásá a bortí. On, jehož narození si připomínáme, nám ukazuje, co je v životě důležité a co ne. Na nás je se zastavit a zaposlouchat. Uvědomit si, co se podařilo v našem životě, co jsme zvládli, díky komu, kdo při nás stál a také jaké chyby jsme udělali, abychom se z nich poučili.

Další rok je za námi. Je tedy na místě si připomenout co se odehrálo v naší farnosti.

Do nového roku jsme vstoupili s vědomím Coronaviru kolem nás. Proto i kvůli různým opatřením jsme díky šikovným farníkům mohli přenášet bohoslužby přes internet,

aby se mnozí mohli zúčastnit společenství, kterého jsou součástí. Určitě si mnozí vzpomenu na letecké záběry na Maleniska, fotografie křížové cesty nebo staré fotografie z Provodova před každou mší od ledna až po květen. Všem, kteří se zapojili a kteří toto dílo podpořili, patří velký dík.

Na začátku roku proběhla **tradiční Tříkrálová sbírka**, která měla své omezení, ale i přesto se podařilo nashromáždit 42.997 Kč, které jsou určeny na přímou pomoc pro sociálně potřebné na Zlínsku.

Prošli jsme Postní dobou až k Velikonocům a prožili svátky Kristova zmrtnýchvstání. I když jsme byli pořád pod určitými opatřeními, oslavili jsme největší křesťanské svátky daleko lépe než v předchozím roce.

Poutní sezonu jsme zahájili první květnovou nedělí, kdy už tradičně proběhla **pout' hasičů** a mše svaté se začaly i díky pěknému počasí slavit u venkovního oltáře, a to až do podzimu.

Začátkem června proběhla **slavnost Božího Těla**, kterou jsme již podruhé spojili

s malou poutí naší farnosti a do které se zapojily všechny obce (Provodov, Březůvky, Pradlisko).

Také slavnost **Prvního svatého Přijímání** jsme stihli ještě před prázdninami, a to 20. června. Poprvé přijalo Krista v eucharistii 6 dětí, z toho 5 z Provodova a 1 z Březůvek. Koncem června zasáhlo tornádo pomezí Břeclavska a Hodonínska na jižní Moravě a zničilo velkou část domů v této oblasti. Toto neštěstí vyvolalo vlny solidarity a jsem rád, že i naše farnost se zapojila a sbírka na pomoc vynesla 100.000 Kč.

Papež František vyhlásil, že 26.7., svátek sv. Jáchyma a Anny, bude světovým dnem prarodičů a vybídl nejen věřící, aby se nebáli udělat si čas na své prarodiče či někoho staršího ve svém okolí. Od nás se vypravili na anenskou pout' do Pozlovic tradičně muzikanti, které doprovázelo několik poutníků z naší farnosti.

Letošní **hlavní pout' v naší farnosti proběhla 8. srpna** a byla ve znamení krásného počasí, účasti velkého počtu poutníků a no-

vokněžských požehnání. Mše sv. sloužili: P. Jiří Šustek, rodák z Pozlovic, P. Dominik Kovář novokněz a P. Filip Hochman novokněz.

Vydařila se i **pout' lidí pracujících ve zdravotnictví** v závěru srpna, kterou tradičně vedl P. Marek Orko Vácha a která byla poděkováním všem těm, kteří v uplynulých měsících udělali maximum v pomoci bližním.

Po několika letech se podařilo zorganizovat **farní výlet, který proběhl na svátek sv. Václava**. Plný autobus farníků se vypravil do Brna, kde jsme navštívili kostel a hrobku u kapucínů, katedrálu sv. Petra a Pavla a nově vysvěcený moderní kostel v Lesné.

V půlce října proběhl v naší farnosti tzv. **misijní jarmark**, do kterého se zapojila velká část farníků, kteří upekli něco sladkého či slanečného nebo vyrobili něco, co bylo prospěšné druhým. Tyto výrobky se prodaly a vybranou sumu 14.000 Kč jsme poslali na PMD Missio,

které pomáhá dětem v nejchudších částech světa a přispívá na jejich zdravotní péči a vzdělání.

V pátek 22.10. proběhlo, díky nadšení místních farníků za účasti velvyslankyně Slovinska, hejtmána Zlínského kraje a dalších osobností, **žehnání Plečnikovy lavičky**, která je umístěna na louce vedle našeho poutního kostela. Je krásné, když věhlas našeho malebného místa překonává hranice dokonce i států a národů.

Letos se podařila i **dušičková pout'**, která završila poutní sezonu na Maleniskách. Bohoslužbu, průvod na hřbitov a modlitby za zemřelé vedl P. Ladislav Švirák, Probošt Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci. Pouti se zúčastnilo velké množství věřících a nechyběli ani naši muzikanti, kteří doprovodili celou slavnost hudbou.

Bylo by asi ještě mnoho co zapsat a za čím se ohlédnout. Krásné je vždy živé setkání lidí, kteří zavítají na naše malebné poutní místo.

Závěrem chci poděkovat všem lidem, kteří pomáhají v naší obci a farnosti. Všem, kteří se zapojují do nejrůznějších aktivit, které mají stmelit, povzbudit a budovat místo, kde žijeme, aby bylo krásnější a přitom si to nechat pro sebe. Díky vám všem!

Do letošních vánočních svátků a do každého dne roku 2022

Vám ze srdce žehná

+ P. Pavel Martinka, farář

foto Old. Pavlůšek

Folklorní soubor Leluja

Rok 2021 byl v mnohém bohužel velmi podobný roku 2020. Lockdown první části roku nám neumožnil Folklorní ples, jarní občůžky, ani společné scházení se a nacvičování. Prvním vystoupením bylo až **zahájení Otevřených bran v Luhačovicích**, kdy mohli zpívat pouze sólisté. Tradiční otevření pramenů se konalo také v menší míře. Mše svatá byla plně v naší režii, a tak jsme se konečně sešli ve větším počtu a společně si zahráli a zazpívali.

Srpnové **Dožínky Zlínského kraje v Kroměříži** také odrážely duch doby, kdy nebylo možné uskutečnit krásný krojovaný průvod. Leluja měla na starost dožínkovou slavnostní mši svatou, kterou celebroid Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký. Velkolepost této oslavy jsme si opravdu užili.

Září – konečně jsme mohli zahájit nácvičky v plné míře, všichni nadšení do společné práce a do dřiny na nácvičku. Odrazem tohoto nadšení bylo **Podzimní vystoupení**, které se uskutečnilo 7. listopadu na Provodově.

Velká Leluja dokázala za 2 měsíce secvičit a mnohdy se i naučit zcela nově 4 taneční pásma. Malá Leluja přivítala nové členy, kteří s námi poprvé na tomto vystoupení tančili a zpívali. Do konce roku nás čeká **Mikulášská občůžka** a **Adventní zpívání** v Biskupicích.

A na co se můžeme těšit v roce 2022? Pevně doufáme, že snad už na vše. **12. února vás srdečně zveme na 9. folklorní ples s cimbalovou muzikou Denica**. Na jaro se připravujeme na tradiční občůžky na Provodově a **Otevření pramenů v Luhačovicích**. V červnu vás pak zveme na dlouho očekávaný **festival Hore Provodovem** s tradičními dílničkami v sobotu 18. 6. V neposlední řadě se všichni těšíme na reprezentaci Provodova na největším folklorním festivale v ČR a to při hlavním galakonzertu **MFF Strážnice** (24. - 26. 6. 2022) věnovanému etnochoreoložce Zdence Jelínkové. V druhé půli roku nás čekají **Dožínky Zlínského kraje, Slavnosti vína a otevřených památek v Uherském Hradišti, MFDPS Písni a tancem Luhačovice** a celá řada dalšího.

Závěrem chceme poděkovat za přízeň a podporu našemu souboru, kterou nám věnujete. Opravdu velice se těšíme, že se potkáme osobně třeba na Folklorním plese nebo na jiné akci, kterou soubor Leluja pořádá.

Za vedení souboru, **Eva Janíková**.

Myslivecký spolek Rýsov Provodov

Za uplynulý myslivecký rok se členové našeho MS věnovali především lovu spárkaté zvěře a zvláště lovu černé zvěře i celoroční práci v honitbě - tj. výroba a opravy mysliveckých zařízení a odvoz odpadu, který zanechávají neukáznění návštěvníci. A také výrobě laviček, některé i se stolkem, a jejich umístění v honitbě, které slouží všem ukázněným návštěvníkům. Za tento počín patří dík jednomu našemu členovi (jméno je redakci známo).

Za všechny naše členy přejeme našim spoluobčanům radostné a požehnané vánoce, a vše nejlepší do nového roku 2022.

za Myslivecký spolek Rýsov Provodov z. s.
 Alois Prachař, předseda

Český svaz včelařů Provodov

„Včela není užitečná pouze včelaři, ale především svému okolí.“

Základní organizace ČSV Provodov patří mezi nejdéle působící spolky v naší obci a sdružuje včelaře jak z Provodova tak z Březůvek. V současné době má spolek 19 členů, z toho 11 z Provodova, 6 z Březůvek a také další dva členy, kteří mají v naší obci chaty. Společně v naší obci chovají 75 včelstev a 34 včelstev v sousedních Březůvkách. Všichni členové jsou malovčelaři, velkovčelaře ani podnikatele v oboru mezi sebou nemáme. Bohužel, mladší ročníky tento obor zatím neoslovil, a proto je věkový průměr našich členů hodně vysoký. Výjimečně se nějaký mladý zájemce najde, avšak ten si to většinou během krátké doby rozmyslí a následně s touto zálibou skončí. Náročná práce kolem včel, nedostatek volného času a nejistý výsledek mladé členy spíše odrazuje. Ne nadarmo se říká: „Včela, to je majetek ve vzduchu“. A to malé množství medu, které včelař v našich podmínkách získá, většinou postačí jen pro vlastní potřebu a pro nejbližší rodinu. I v našich podmínkách jsou totiž roky bohaté na med velmi zřídka. O to je však náš med vzácnější a také cennější. V našem okolí není žádný průmysl, frekventované silnice plné automobilů ani velké lány řepky, proto

není zdejší příroda poškozena exhalacemi ani postřiky. Proto je zdejší med té nejvyšší kvality, neboť je sesbíráán v čistém prostředí z obrovského množství různých rostlin. Důkladem tohoto tvrzení je velký zájem o zdejší med, pokud na prodej vůbec zbyde.

Bohužel velkým problémem pro včelaře jsou nemoci včel. Ať už jde o mor včelího plodu, při jehož výskytu se musí bohužel všechno včetně vybavení a za dozoru veter. správy spálit, tak i varoáza, která včely postupně oslabuje až do uhybnutí celého včelstva. I když včelí nemoci nejsou v žádném případě přenosné na člověka, pro včelaře jsou pohromou. V minulých letech jsme i u nás museli spálit kvůli moru několik včelích stanovišť. Někteří členové tak už našli sílu znovu začít od nuly a čekat na to, zda se situace s včelím morem nebude zase opakovat. O nemocech jsem se zmínil zcela záměrně, protože bohužel i v našem okolí se objevují majitelé včel, kteří mají své úly na zahradách a dvorech, a nejsou nikde evidováni ani registrováni a nikdo vlastně neví, jaký je zdravotní stav jejich včelstev. Podle veterinárního zákona je každý chovatel povinen nahlásit svá včelstva. Nemusí být členem

žádného spolku, ale evidován být musí. Včela se bohužel nedá zavřít na vlastním pozemku, její okruh doletu je téměř 5 km, a tak se nekontrolovanému šíření případné nemoci nedá zabránit. Tito chovatelé jsou velkým nebezpečím pro své okolí, protože svým jednáním neohrožují jen sebe, ale především svědomité včelaře a jejich včelstva. Spolek nemá žádnou pravomoc tyto kontrolovat. Pouze veterinární správa kontroluje splnění povinností daných včelaři a za porušení ukládá citelné sankce. Nabízím proto tímto všem neregistrovaným včelařům pomoc při legalizaci jejich chovu.

Závěrem bych chtěl jménem spolku poděkovat OÚ Provodov a OÚ Březůvky za jejich štědrnou podporu a popřát Vám všem hodně štěstí a zdraví do nového roku. Stávajícím i budoucím včelařům pak ještě zdravá a silná včelstva a..... hodně medu.

Za Český svaz včelařů Provodov
 Milan Valerián
 předseda spolku

Horem Dolem 2021

foto: Mirka Chmelíčková

Letošní 11. ročník multižánrového festivalu Horem Dolem přivítal na louce za starým hřbitovem okolo tisícovky místních i přespolních návštěvníků.

Během dvou dní se tu představilo na třicet hudebních, divadelních, tanečních a výtvarných projektů.

Mezi hlavní události festivalu bezesporu patřilo vystoupení známého výtvarníka a performera **Františka Skály s dechovou hudbou Provodovjané**, když zde před pěti sty diváky pokřtili své společné album Pojď se mnou, děvče mé. Atmosféru koncertu vystihl harmonikář Martin Přichystal, který na Horem Dolem také zahrál, těmito slovy: „Byla to taková zvláštní událost. Nikdy předtím jsem neviděl a neslyšel nic podobného. Netušil jsem, co všechno se může stát, když se dá dohromady poetika a um Františka Skály s místní dechovkou. Říkal jsem si, že jsem svědkem něčeho výjimečného, něčeho nevšedního.“

Kromě Františka Skály, který přivezl i svou kapelu **Třaskavá směs**, na Horem Dolem

zahrál a zazpíval **písničkář a dvojnásobný nositel ceny Anděl Thom Artway**, jinak taky rodák z Vlachovic, jemuž se na závěr koncertu podařilo rozezpívat početné publikum. Ohlas také zaznamenali třeba klasická **cimbálová muzika Špica** nebo **alternativní hudební trio Nina Rosa**. Současné pojetí experimentálního divadla předvedlo improvizáční uskupení **20 000 židů pod mořem**, oblíbené slam poetry představili **Anatol Svahilec** a jiní. A snad největším překvapením byla **hard-rocková kapela Kouřová clona**, která dopoledne vytáhla ze spacáků všechny spáče. Program pamatoval i na děti: potěšila je nejenom netradičně pojatá **loutková pohádka Dlouhý, široký a bystrozraký absolutů pražské DAMU**, ale taky černá zmrzlina s červíky z vizovické Kozí farmy.

Program byl letos opravdu pestrý, ale pro organizátory také náročný. „Byli jsme na no-

hách od rána do rána a nachodili po té louce snad milion kilometrů, abychom byli při ruce nejen účinkujícím. Byla to pro nás opět hromada práce i nových zkušeností, přestože je nás na to víc a přestože jsme už deset ročníků zorganizovali. Pokaždé je to nové. Ale stále nás to baví a to je hlavní,“ říkají svorně Václav Zimmermann a Matěj Košárek, hlavní organizátoři festivalu. Spolu s nimi se na organizaci podíleli ještě Anička Zimmermannová (webové stránky), Radim Prokš (grafika), Ondřej Šafařík (technické zajištění) a Kristýna Sudková (produkce).

Sami organizátoři považují za největší objev festivalu takzvaný open mic, který na Provodov zařadili ponejprv. „Nabídli jsme návštěvníkům možnost, aby sami vystoupili na festivalovém pódiu před diváky. Když jsme pak viděli ty kluky a holky, kteří překonali strach a šli na jeviště zpívat, hrát či tančit, a diváky, kte-

ří jim fandili, pochopili jsme, že tohle je přesně to, co jsme si na Horem Dolem přáli. Inspirovat a motivovat, a to nejen mladé a začínající tvůrce.“

Novinek však bylo na letošním festivalu více. Tou největší bylo vedle bohatšího programu a hlavního hosta dobrovolné vstupné. „Nic z toho bychom si nemohli dovolit, kdyby nebylo příspěvků štědrých dárců sbírky Donio, díky nimž jsme získali neuvěřitelných 93 050 korun. Ty nám z části pokryly technické zajištění festivalu i odměny účinkujícím. Zřídili jsme i transparentní účet (viz www.horem-dolem.cz), na který nám lidé přispívali i po skončení sbírky. Jsme

za to velice vděční a bereme to jako zpětnou vazbu a závazek do budoucna. Všem, co nám přispěli, moc děkujeme!“ dodávají Václav a Matěj.

Závěrem se sluší a patří poděkovat SDH Provodov, obci Provodov, ČRo Vltava, a sponzorům Zako Turčín a NOVÝ Architekti. Ale zejména všem dobrovolníkům, kteří se zapojili do organizace tohoto neziskového festivalu. Horem Dolem 2021 upořádalo občanské sdružení UnArt Provodov ve spolupráci se spolkem Zlínský Zvěřinec.

Kompletní program již proběhlého festivalu najdete na www.horem-dolem.cz, video a fotografie jsou na Fejsbuku Horem Dolem.

Další festival plánujeme začátkem července 2023.

Horem Dolem přeje pokojné Vánoce!

**Václav Zimmermann, Matěj Košárek
a Kristýna Sudková**

foto: Adam Mráček

foto: Mirka Chmelíčková

2021

www.provodov.cz

